

AKREDİTASYONA YÖNELİK ÖĞRENCİ TUTUMLARI

GÜZEL SANATLAR
EĞİTİMİ BÖLÜMÜ

2025

AKREDİTASYONA YÖNELİK ÖĞRENCİ TUTUMLARI: GÜZEL SANATLAR EĞİTİMİ ALANINDA BİR DURUM ÇALIŞMASI

Lara Nil KARCIK

Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi

larakarcik2@gmail.com- ORCID ID:0009-0005-9491-5467

Prof. Dr. Begüm ÖZ

Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi

begumusic@gmail.com - ORCID ID:0000-0001-83467308

ÖZET

Bu çalışma, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü'nde öğrenim gören öğrencilerin akreditasyon süreçlerine ilişkin tutum ve algılarını incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma, 2024–2025 eğitim-öğretim yılı içerisinde Müzik Öğretmenliği (n=49) ve Resim-İş Eğitimi (n=28) programlarında öğrenim gören toplam 77 öğrenci ile yürütülmüştür. Veri toplama aracı olarak Meraler (2011) tarafından geliştirilen “Yükseköğretimde Kalite Algısı Ölçeği” ile açık uçlu sorulardan oluşan bir görüşme formu kullanılmıştır. Nicel veriler frekans analiziyle, nitel veriler ise tematik analiz yöntemiyle değerlendirilmiştir.

Elde edilen bulgular, öğrencilerin büyük çoğunluğunun akreditasyonun eğitim kalitesini artıracığına, uluslararası hareketliliği destekleyeceğine ve istihdam olanaklarını genişleteceğine inandığını ortaya koymaktadır. “Ders içeriklerinin güncellenmesinin eğitim sürecine katkısı” ifadesine verilen yüksek orandaki olumlu yanıtlar (%91,8 Müzik; %96,4 Resim-İş), sürecin öğrenciler tarafından benimsendiğini ortaya koymaktadır. Ayrıca katılımcılar, akreditasyonu yalnızca biçimsel bir uygulama değil, kalite güvencesine hizmet eden bütüncül bir süreç olarak değerlendirmektedir. Açık uçlu yanıtların analizinde kalite artışı, kurumsal saygınlık ve kariyer gelişimi gibi temalar öne çıkarken, tüm öğrenciler öğrenci temsilcilerinin sürece aktif katılımının önemine vurgu yapmıştır. Bulgular, öğrenci bilgilendirme toplantılarının ve temsil mekanizmalarının güçlendirilmesi gerektiğine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akreditasyon, Eğitimde kalite güvencesi, Öğrenci görüşleri, Müzik öğretmenliği, Resim-iş eğitimi

STUDENT ATTITUDES TOWARD ACCREDITATION: A CASE STUDY IN FINE ARTS EDUCATION

Lara Nil KARCIK

Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi

larakarcik2@gmail.com - ORCID ID:0009-0005-9491-5467

Prof. Dr. Begüm ÖZ

Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi

begumusic@gmail.com - ORCID ID:0000-0001-83467308

ABSTRACT

This study aims to examine the attitudes and perceptions of students enrolled in the Fine Arts Education Department at Çanakkale Onsekiz Mart University regarding accreditation processes. The research was conducted during the 2024–2025 academic year with a total of 77 students from the Music Education (n=49) and Art Education (n=28) programs. Data were collected using the “Perception of Quality in Higher Education Scale” developed by Meraler (2011), along with a semi-structured interview form consisting of open-ended questions. Quantitative data were analyzed through frequency analysis, while qualitative data were evaluated using thematic analysis.

The findings indicate that the majority of students believe accreditation enhances the quality of education, supports international mobility, and expands employment opportunities. The high rate of positive responses to the statement “updating course content contributes to the educational process” (91.8% in Music; 96.4% in Art Education) reveals a strong student endorsement of the process. Furthermore, participants perceive accreditation not merely as a formal procedure, but as a comprehensive mechanism for ensuring educational quality. Themes such as quality improvement, institutional reputation, and career development emerged from the analysis of open-ended responses. Notably, all students emphasized the significance of active student representation in accreditation processes. The results highlight the need to strengthen student information sessions and participatory mechanisms, suggesting that the contribution of the student dimension is essential to the institutional impact of accreditation.

Keywords: Accreditation, Quality assurance in education, Student perceptions, Music education, Art education

1. GİRİŞ

Yükseköğretimde kalite güvencesinin sağlanmasında program akreditasyonu önemli bir araç olarak kullanılmaktadır. Program akreditasyonu, tanımlı standartlara göre bir programın kalite kriterlerini karşılayıp karşılamadığının dış değerlendirmesini ifade eder (Yükseköğretim Kalite Kurulu [YÖKAK], t.y.). Son zamanlarda öğretmen eğitimi bölümlerinde kalite güvencesine dair çalışmalar artmıştır. Bu doğrultuda akreditasyon, öğretmen eğitiminde gelişmeyi destekleyerek yetkin öğretmenler yetiştirmeyi ve nitelikli bir toplum inşa etmeyi hedefleyen bir gelişim süreci olarak değerlendirilmiştir (Adıgüzel, 2022). Örneğin, Adıgüzel (2022) tarafından yapılan meta-analiz çalışmalarında, farklı ülkelerdeki uygulamalarda öğretmen eğitimi akreditasyonunun başlıca hedefinin öğretmen eğitiminde üst düzey yeterlilik ve kaliteyi artırmak olduğuna dikkat çekilmiştir (Adıgüzel, 2022). Türkiye’de ise Yükseköğretim Kalite Kurulu (YÖKAK) yükseköğretim programlarının ulusal akreditasyonundan sorumlu olarak, akreditasyonun “dış kalite güvence süreci” olduğunu belirtmektedir (Yükseköğretim Kalite Kurulu [YÖKAK], t.y.). Öğrencilerin akreditasyona dair görüş ve tutumları, akreditasyonun kabul görmesi ve işlevsel biçimde uygulanması bakımından dikkate değer bir bulgudur. Akreditasyonun, kurumsal bağlamda saygınlık, diploma sonrası tercih edilme düzeyi ve eğitim yeterliliği açısından önceki çalışmalarda olumlu yansımaları olduğu sıklıkla ele alınmaktadır (American Association of Family & Consumer Sciences [AAFCS], n.d.). Ancak, öğrencilerin bu süreçle ilgili tutum ve beklentileri bağlamındaki çalışmalara ülkemizde kayda değer ölçüde rastlanmamaktadır. Bu çalışmanın amacı, Güzel Sanatlar Eğitimi Fakültesi Müzik Öğretmenliği ve Resim-İş Eğitimi programı öğrencilerinin akreditasyona dair beklenti ve görüşlerini tanımlamak ve elde edilen bulguların hangi etmenlerle bağlantılı olduğunu saptamaktır.

2. YÖNTEM

Bu çalışmada nicel ve nitel veriler içeren karma yöntem uygulanmıştır. Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Güzel Sanatlar Eğitimi Fakültesinde eğitim gören Müzik Öğretmenliği (n=49) ve Resim-İş Eğitimi (n=28) programı öğrencileri araştırma grubunu oluşturmaktadır. Veriler, iki farklı anket formu ile toplanmıştır. İlki, akreditasyona yönelik tutumları ölçmek için 5’li likert ölçeğinde hazırlanmış kapalı uçlu sorulardan oluşmaktadır. İkincisi ise hem kapalı hem de öğrencilerin akreditasyon hakkındaki görüş ve önerilerini serbestçe ifade edebilecekleri açık uçlu sorulardan oluşmaktadır. Aynı zamanda bildirinin etkileşimli bölümünde, katılımcılara “Eğitimde kalite denildiğinde aklınıza ilk gelen kelime nedir?” sorusu yöneltilmiş ve yanıtlar anlık olarak dijital bir platform aracılığıyla toplanmıştır. Elde edilen veriler eş zamanlı olarak yansıtılmış ve en çok tekrar eden kavramların görselleştirildiği bir kelime bulutu oluşturulmuştur. Bu yöntem, öğrencilerin eğitimde kaliteye dair algılarını hızlı ve görsel bir şekilde ortaya koymak amacıyla tercih edilmiştir.

Toplanan nicel veriler betimsel olarak frekans ve yüzde analizi istatistikleriyle çözümlenmiştir. Açık uçlu sorulardan elde edilen nitel veriler ise tematik analiz yöntemi ile çözümlenmiştir. Tematik analiz sürecinde, öğrenci yanıtları kodlanmış ve içerik birimleri temel tema başlıkları altında sınıflandırılmıştır. Bu aşamada, benzer ifadeler gruplandırılarak ortak görüşler ortaya çıkarılmıştır. Akreditasyonun algılanan yararlarıyla ilgili literatürdeki kavramlarla mukayese yapılmıştır.

3. BULGULAR

3.1. Nicel Bulgular

Araştırma kapsamında yer alan bazı Likert tipi ifadelere verilen öğrenci yanıtlarının dağılımları Çizelge 1 ve Çizelge 2’de sunulmuştur. Örneğin, “Akreditasyon sürecinde ders içeriklerinin güncellenmesinin eğitim sürecinize katkı sağlayacağını düşünüyor musunuz?” sorusuna, öğrencilerin büyük çoğunluğu olumlu yanıt vermiştir (Müzik Öğrencileri: %91,8 “Evet”; Resim-İş Öğrencileri: %96,4 “Evet”). Benzer şekilde, “Akreditasyonun mezuniyet sonrası iş bulma şansınızı artırabileceğini düşünüyor musunuz?” sorusuna müzik öğrencilerinin %73,5’i, resim-iş öğrencilerinin ise %81,5’i olumlu yanıt vermiştir. Bu sonuçlar, öğrencilerin genel olarak akreditasyonun eğitim sürecine katkı sağlayacağı ve istihdam olanaklarını artıracığı görüşünde olduklarını göstermektedir.

Çizelge 1. Öğrencilerin akreditasyon sürecine ilişkin bilgilendirilme isteği

Program	Evet (%)	Hayır (%)	Toplam
Müzik Öğretmenliği (n=49)	83,7	16,3	100
Resim-İş Eğitimi (n=28)	89,3	10,7	100

Çizelge 1’e göre, hem Müzik Öğretmenliği hem Resim-İş Eğitimi programı öğrencileri büyük ölçüde akreditasyon hakkında daha fazla bilgi sahibi olma ihtiyacı duymaktadır (Müzik: %83,7; Resim-İş: %89,3). Bu durum, öğrencilerin sürece daha aktif katılmak istediklerini göstermektedir..

Elde edilen bulgular, öğrencilerin akreditasyonun eğitim kalitesine doğrudan katkı sağlayacağına inandıklarını göstermektedir. “Ders içeriklerinin güncellenmesi” ifadesine ilişkin verilen yanıtlar incelendiğinde, Müzik Eğitimi öğrencilerinin %91,8’i ve Resim-İş Eğitimi öğrencilerinin %96,4’ü bu sürecin öğretim sürecine olumlu katkı sağlayacağını belirtmiştir. Ayrıca, “Akreditasyon öğretim elemanlarının performansını etkiler mi?” sorusuna verilen yanıtlar da dikkat çekicidir: Öğrencilerin yaklaşık %59–61’i bu sürecin öğretim elemanlarının performansını artıracığı yönünde görüş bildirmiştir. Bu veriler, öğrencilerin akreditasyonun yalnızca yapısal bir düzenleme değil, aynı zamanda öğretim süreçlerini ve kadrosunu da olumlu yönde etkileyen bir kalite güvencesi aracı olarak gördüklerini göstermektedir.

3.1.2. Akreditasyonun Biçimsel Bir Süreç Olup Olmadığı

“Akreditasyon sadece formalite bir süreç midir?” sorusuna verilen yanıtlar, öğrencilerin büyük çoğunluğunun bu süreci biçimsel bir zorunluluk olarak görmediğini ortaya koymaktadır. Müzik Öğretmenliği Programı öğrencilerinin %55,1’i bu ifadeye “hayır” yanıtını verirken, “evet” yanıtı yalnızca %8,2’de kalmıştır. Resim-İş Eğitimi Programı öğrencilerinde ise “hayır” diyenlerin oranı %35,7, “evet” diyenlerin oranı ise %7,1 olarak belirlenmiştir. Bu veriler, öğrencilerin akreditasyonu, eğitim sürecine ve kurum kültürüne doğrudan katkı sağlayan yapıcı bir süreç olarak değerlendirdiklerini ortaya koymaktadır.

3.1.3. Akreditasyonun Kariyer Fırsatlarına Etkisi

Öğrencilerin büyük bir bölümü, akreditasyonun mezuniyet sonrası kariyer olanaklarını artırabileceğini düşünmektedir. İlgili soruya verilen yanıtlar doğrultusunda, Müzik Öğretmenliği Programı öğrencilerinin %73,5’i ve Resim-İş Eğitimi öğrencilerinin %81,5’i, akreditasyonun iş bulma şanslarını artıracığı yönünde görüş bildirmiştir. Bu bulgu, öğrencilerin akreditasyonu yalnızca mevcut eğitim kalitesiyle değil, aynı zamanda mezuniyet sonrası istihdam olanaklarıyla da ilişkilendirdiğini göstermektedir.

3.2. Nitel Bulgular

Katılımcıların açık uçlu sorulara verdikleri yanıtlar tematik analiz yöntemiyle incelenmiş ve beş ana tema belirlenmiştir: (1) Eğitim kalitesi ve iyileştirme, (2) Kurum saygınlığı ve tanınırlık, (3) İş ve kariyer fırsatları, (4) Donanım ve altyapı iyileştirmeleri, (5) Öğrenci katılımı. Bu temalar, öğrencilerin akreditasyona ilişkin algılarını derinlemesine yansıtmaktadır. Belirlenen temalar ve öğrenci görüşlerinden alınan örnekler, Çizelge 2’de sunulmuştur.

Çizelge 2: Öğrenci görüşlerine göre akreditasyonun temel etkileri ve örnek ifadeler

Tema	Örnek Öğrenci Görüşü
Eğitim Kalitesi ve İyileştirme	“Daha kaliteli bir eğitim almak imkanları artar; önceden dikkat edilmeyen şeyler düzeltilebilir.”
Kurum Saygınlığı ve Tanınırlık	“Diplomanızın uluslararası anlamda kabul görmesi ve mezun olduktan sonra iş imkânının artması.”
İş ve Kariyer Fırsatları	“Mezun olduğunda yurtdışında çalışma imkânı tanınması; iş imkânı sağlaması.”
Donanım ve Altyapı İyileştirmeleri	“Bölümümüzdeki eksikler giderilebilir; teknolojik ve yeni güncel ders içeriklerine ulaşmak ve çağdaş bir eğitim almak.”
Öğrenci Katılımı	“Öğrencilerin fikirlerini veren temsilciler komisyonlarda yer almalı.”

Bu temalar, öğrencilerin akreditasyon sürecini yalnızca bir kalite denetimi mekanizması olarak değil; aynı zamanda eğitim ortamlarının iyileştirilmesi, öğrenci merkezli yaklaşımların benimsenmesi ve geleceğe yönelik fırsatların artırılması bağlamında da anlamlı bulduklarını ortaya koymaktadır. “Eğitim Kalitesi ve İyileştirme” teması, öğrencilerin pedagojik gelişim

Örneğin, bir öğrenci “Daha kaliteli bir eğitim almak, imkânların artması; önceden dikkat edilmeyen şeylerin düzeltilmesi” şeklindeki ifadesiyle sürecin doğrudan eğitsel katkılarına dikkat çekerken; bir diğeri “Diplomamızın uluslararası anlamda kabul görmesi ve mezun olduktan sonra iş imkânlarının artması” görüşüyle, akreditasyonun mezuniyet sonrası faydalarına odaklanmıştır. Özellikle “Kurum Saygınlığı” ve “Kariyer Fırsatları” temaları, öğrencilerin akreditasyonu yalnızca mevcut öğrenim süreçleriyle değil, aynı zamanda mezuniyet sonrası yaşamlarıyla da yakından ilişkilendirdiklerini göstermektedir. Bu doğrultuda, bir katılımcının “Diplomamızın hem Türkiye genelinde hem uluslararası anlamda kabul görmesi ve iş imkânlarımızın artması” ifadesi, bu beklentiye somut biçimde ortaya koymaktadır. “Öğrenci Katılımı” teması ise akreditasyonun demokratik yönüne işaret etmektedir. “Akreditasyon komisyonlarında öğrenci temsilcilerinin yer almasını gerekli buluyor musunuz?” sorusuna katılımcıların büyük çoğunluğu olumlu yanıt vermiştir. Bir öğrenci, bu katılımın önemini şu sözlerle vurgulamıştır: “Öğrenciler sürecin en önemli parçasıdır, görüşleri alınmadan eğitim kalitesi artmaz.” Bu tür görüşler, yükseköğretimde öğrenci merkezli kalite güvence anlayışının önem kazandığını ve literatürde tanımlanan öğrenci temelli kalite kültürü yaklaşımıyla (Harvey & Williams, 2010) örtüştüğünü göstermektedir.

[illegible]

Görsel 1: Eğitimde Kalite Algısına İlişkin Kelime Bulutu

4. TARTIŞMA

Araştırma bulguları, öğrencilerin program akreditasyonuna büyük oranda olumlu yaklaştıklarını ve süreci yalnızca biçimsel bir zorunluluk olarak değerlendirmediklerini ortaya koymaktadır. Öğrenciler, akreditasyonun ders içeriklerinin güncellenmesi, öğretim elemanlarının performansının artması, mezuniyet sonrası iş olanaklarının gelişmesi ve kurumsal tanınırlığın yükselmesi gibi çok boyutlu katkılar sunduğunu belirtmişlerdir. Bu değerlendirmeler, literatürde yer alan bulgularla da örtüşmektedir. Örneğin, Amerikan Aile ve Tüketim Bilimleri Derneği'ne (AAFCS, 2025) göre akreditasyon, programın ulusal standartlara uygunluğunu belgeleyerek mezunların istihdam edilebilirliğini artırmakta ve kurumun güvenilirliğine katkı sunmaktadır. Benzer şekilde, Mesleki Öğretim Standartları Konseyi (CVESD: Council for Vocational Education & Skill Development), akreditasyonu mesleki yeterliliklerin güvencesi olarak tanımlamaktadır. Araştırmaya katılan öğrencilerin, diplomalarının ulusal ve uluslararası düzeyde tanınmasını istemeleri bu görüşlerle paralellik göstermektedir.

Öğrencilerin akreditasyonun yalnızca eğitim sürecine değil, mezuniyet sonrası yaşamlarına da etkisi olduğuna inandıkları; diplomaların uluslararası kabulü, görünürlük ve kurumsal saygınlık gibi kavramlar üzerinden ifade edilmiştir. Bu bulgular, Adıgüzel'in (2022) öğretmen eğitimi odaklı meta-analizinde yer verilen kalite ve mükemmeliyet odaklı yaklaşımlarla da örtüşmektedir. Akreditasyonun öğretmen yetiştirme programlarında topluma yetkin bireyler kazandırma amacı taşıması, öğrencilerin kalite beklentileriyle uyumludur.

Öte yandan, öğrenciler akreditasyon süreciyle ilgili yeterli bilgiye sahip olmadıklarını da dile getirmişlerdir. Hem Müzik Öğretmenliği hem de Resim-İş Eğitimi programlarında yüksek oranda öğrenci, sürece ilişkin daha fazla bilgilendirilme talep etmiştir. Bu durum, Meraler'in (2010) çalışmasında da vurgulandığı üzere, öğrencilerin kalite algısını şekillendiren en önemli etkenlerden birinin bilgiye erişim olduğu gerçeğini ortaya koymaktadır. Nitekim Kurdoğlu'nun (2023) bulguları da öğrenci görüşlerinin eğitim kalitesiyle doğrudan ilişkili olduğunu ve akreditasyon sürecinin bu kaliteyi destekleyici işlev gördüğünü göstermektedir.

Bu çerçevede öğrencilerin sürece aktif katılım gösterme isteği, öğrenci merkezli kalite güvencesi yaklaşımını desteklemektedir. Katılımcıların neredeyse tamamı akreditasyon komisyonlarında öğrenci temsilcilerinin yer alması gerektiğini ifade etmiş; bu taleplerini seminer, toplantı ve bilgilendirme materyalleri gibi önerilerle somutlaştırmıştır. Harvey ve Williams (2010), bu yaklaşımı “öğrenci temelli kalite kültürü” olarak tanımlamış; kalite güvencesi süreçlerinde öğrenci temsiliyetinin sürecin şeffaflığı ve etkililiği açısından vazgeçilmez olduğunu vurgulamıştır.

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu araştırma kapsamında, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü'nde öğrenim gören Müzik Öğretmenliği ve Resim-İş Eğitimi programı öğrencilerinin akreditasyon sürecine ilişkin tutumları ve algıları incelenmiştir. Elde edilen bulgular, öğrencilerin büyük bir çoğunluğunun akreditasyonu yalnızca biçimsel bir zorunluluk olarak görmediğini; aksine, eğitim kalitesinin artırılması, öğretim elemanlarının performansının gelişmesi, kurumsal saygınlığın yükselmesi ve mezuniyet sonrası iş olanaklarının artması gibi çok boyutlu kazanımlar sunduğunu düşündüklerini ortaya koymuştur.

Öğrencilerin kalite beklentileri, yalnızca içerik güncellemeleriyle sınırlı kalmamakta; aynı zamanda fiziksel altyapı, insan kaynağının niteliği ve fırsat eşitliği gibi bileşenleri de kapsamaktadır. Bu bulgu, Meraler'in (2010) kalite algısı boyutlarıyla, Kurdoğlu'nun (2023) kaliteyi öğrenci görüşleriyle ilişkilendiren çalışmalarıyla paralellik göstermektedir. Öğrencilerin kalite süreçlerine aktif katılım beklentileri, öğrenci merkezli kalite güvence sistemlerinin gerekliliğini ve bu bağlamda kurumsal planlamaların öğrenci temsiliyetini gözeterek yapılması gerektiğini vurgulamaktadır.

Bu doğrultuda aşağıdaki öneriler sunulabilir:

Bilgilendirme ve Farkındalık Çalışmaları: Akreditasyon süreci hakkında öğrencilere yönelik sistematik bilgilendirme faaliyetleri (oryantasyon seminerleri, bilgilendirici broşür ve dijital içerikler) planlanmalıdır. Süreçle ilgili bilgi eksikliği, öğrencilerin katılımını sınırlayabilmekte ve kalite kültürünün kurumsallaşmasını engelleyebilmektedir.

Öğrenci Temsiliyetinin Güçlendirilmesi: Akreditasyon komisyonlarında öğrenci temsilcilerine aktif roller verilmesi, sürecin şeffaflığı ve çok sesliliği açısından önemlidir. Bu yaklaşım, Harvey ve Williams'ın (2010) tanımladığı öğrenci temelli kalite kültürüyle örtüşmektedir.

Sürekli Geri Bildirim Mekanizmaları: Akreditasyon süreci boyunca öğrenci görüş ve önerilerine düzenli olarak başvurulmalı; anket, açık uçlu formlar ve öğrenci odaklı odak grup çalışmaları yoluyla geri bildirim alınmalıdır. Öğrencilerin ders içeriklerinde ve altyapı koşullarında iyileştirme talebi, bu sürece aktif olarak dahil edilmelerini gerekli kılmaktadır.

Altyapı ve Donanım Yatırımları: Öğrenciler, fiziki olanakların ve teknolojik araçların eğitimin niteliğiyle doğrudan ilişkili olduğunu vurgulamışlardır. Bu nedenle, akreditasyon sürecinde tespit edilen altyapı eksikliklerine yönelik somut yatırım planları oluşturulmalı ve uygulanmasına öncelik verilmelidir.

Sonuç olarak, öğrencilerin akreditasyona ilişkin görüşleri yalnızca sürece dair tutumları değil, aynı zamanda eğitim kalitesine ve kurumsal gelişime katkı sağlayacak nitelikli geri bildirimlerdir. Bu nedenle, öğrenci temelli bakış açısının kalite güvencesi politikalarına entegre edilmesi, yükseköğretimde sürdürülebilir kalite yönetimi açısından kritik öneme sahiptir.

KAYNAKÇA

1. Adıgüzel, A. (2022). Bazı ülkelerin öğretmen eğitimi akreditasyon uygulamalarının karşılaştırmalı olarak incelenmesi: Bir meta-sentez çalışması. *Milli Eğitim*, 51(233), 137–164. (Erişim tarihi: 11.06.2025).
2. American Association of Family & Consumer Sciences. (2025). *Benefits of accreditation*. <https://www.aafcs.org/credentialing/accreditation/benefits-of-accreditation>
3. Council for Vocational Education Standards. (2025). *The role of accreditation in assuring vocational competence*. <https://www.cvesd.co.in/>
4. Harvey, L., & Williams, J. (2010). Fifteen years of quality in higher education. *Quality in Higher Education*, 16(1), 3–36. <https://doi.org/10.1080/13538321003679457>
5. Kurdoğlu, C. (2023). *Müzik öğretmeni adaylarının akreditasyon sürecine ilişkin görüşleri* (Yüksek lisans tezi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi). YÖK Ulusal Tez Merkezi.
6. Meraler, S. (2010). *Yükseköğretimde kalite olgusu ve öğrenci boyutuyla değerlendirilmesi* (Yüksek lisans tezi, Trakya Üniversitesi). YÖK Ulusal Tez Merkezi.
7. QAHE (International Association for Quality Assurance in Pre-Tertiary and Higher Education). (2024). *Driving global standards of accreditation for vocational schools and institutions*. QAHE. <https://www.qahe.org/article/driving-global-standards-of-accreditation-for-vocational-schools-and-institutions>
8. Yükseköğretim Kalite Kurulu Başkanlığı. (2025). *Program akreditasyonu*. <https://www.yokak.gov.tr/program-akreditasyonu>